

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE

JULIANE KOKOTT,

predstavljeni 26. oktobra 2006¹

I – Uvod

varstva v obravnavani zadevi postavlja z drugega zornega kota: pod katerimi pogoji se lahko posameznik pred nacionalnimi sodišči sklicuje na nezakonitost uredbe Skupnosti, ki je pred tem ni neposredno izpodbijal pred sodišči Skupnosti?

1. V središču tega postopka za sprejetje predhodne odločbe je ponovno vprašanje pravnega varstva posameznikov zoper uredbo Skupnosti.

2. Medtem ko je Sodišče nazadnje, zlasti v zadevah Unión de Pequeños Agricultores² in Jégo-Quéré³, pojasnilo, pod katerimi pogoji lahko posamezniki na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES z ničnostno tožbo neposredno pred sodišči Skupnosti izpodbijajo uredbo Skupnosti,⁴ se vprašanje pravnega

3. Ozadje tega postopka je sistem kvot za proizvodnjo izoglukoze, ki velja od konca leta 1970 v Skupnosti. V sporu o glavni stvari francosko podjetje Roquette Frères⁵ pred francoskimi sodišči izpodbija kvote za proizvodnjo izoglukoze, ki so mu jih dodelili nacionalni organi. V podporo svoji tožbi družba Roquette Frères navaja, da so bile na ravni Skupnosti napačno izračunane osnovne

1 – Jezik izvirnika: nemščina.

2 – Sodba Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (C-50/00 P, Recueil, str. I-6677) s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca G. F. Jacobsa, predstavljenimi 21. marca 2002.

3 – Sodba Sodišča z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré (C-263/02 P, Recueil, str. I-3425).

4 – Glej v tej zvezi tudi razširitev upravičenosti vlaganja tožb posameznikov, kot izhaja iz člena III-365, odstavek 4, Pogodbe o Ustavi za Evropo, podpisane 29. oktobra 2004 v Rimu (UL C 310, str. 1); v skladu s tem členom lahko fizične ali pravne osebe vložijo tožbe za razglasitev ničnosti tudi zoper izvršilne akte, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne vsebujejo izvedbenih ukrepov.

5 – Ime Roquette Frères v sodni praksi Sodišča ni znano; glej na primer sodbo Sodišča z dne 29. oktobra 1980 v zadevi Roquette Frères proti Svetu (138/79, Recueil, str. 3333), v kateri se je Sodišče izreklo glede pravice Evropskega parlamenta, da se z njim posvetuje, sodbo Sodišča z dne 15. oktobra 1980 v zadevi Roquette Frères proti francoski carinski upravi (145/79, Recueil, str. 2917), v kateri se je Sodišče izreklo glede časovne omejitve učinka sodb, in sodbo Sodišča z dne 22. oktobra 2002 v zadevi Roquette Frères (C-94/00, Recueil, str. I-9011), v kateri je Sodišče pojasnilo pravni položaj glede preiskav Komisije v konkurenčnih postopkih.

količine izoglukoze za matično Francijo,⁶ ker se ni upoštevala izoglukoza, proizvedena kot vmesni proizvod za proizvodnjo drugih proizvodov, namenjenih za prodajo.

pridobljen iz sladkorne pese ali sladkornega trsa, s katerim je v neposredni konkurenci.⁸

II – Pravni okvir

A – Ozadje

4. Izoglukoza je tekoče sladilo, ki se na splošno pridobiva iz škroba, predelanega v glukozo; ta škrob se pridobiva iz žit, pretežno iz koruze.⁷ Izoglukoza se šteje za neposreden nadomestni proizvod za tekoči sladkor,

5. V Skupnosti se je konec leta 1970 za proizvodnjo izoglukoze, kot že pred tem za proizvodnjo sladkorja,⁹ uvedel sistem kvot,¹⁰ ki ga je treba razumeti v povezavi z določenimi jamstvi za prodajo sladkorja, odobrenimi v okviru skupne kmetijske politike. Ker je proizvodnja izoglukoze povzročila zvišanje presežkov sladkorja v Skupnosti, naj bi se ta omejila s pomočjo kvot, da bi se tako preprečili morebitni negativni učinki na politiko proizvodnje sladkorja v Skupnosti.¹¹

6 – Za francoske čezmorske departmaje veljajo posebne osnovne količine za izoglukoza, ki niso predmet obravnavanega postopka.

7 – Glej sodbo Sodišča z dne 13. februarja 1992 v zadevi Roquette Frères (C-210/90, Recueil, str. I-731, točka 3). V prvi uvodni izjavi Uredbe Sveta (EGS) št. 1111/77 z dne 17. maja 1977 o določitvi skupnih določb za izoglukoza (UL L 134, str. 4) je izoglukoza opredeljena kot glukozni sirup z visokim deležem fruktoze. Skupna ureditev trgov za sladkor kot izoglukoza določa proizvod, pridobljen iz glukoze ali njenih polimerov z vsebnostjo najmanj 10 % fruktoze po teži v suhem stanju; tako določa člen 1(2)(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 1785/81 z dne 30. junija 1981 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 177, str. 4) in nazadnje člen 2, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja (UL L 58, str. 1).

8 – Glej drugo in sedmo uvodno izjavo Uredbe št. 1111/77 in drugo uvodno izjavo Uredbe št. 1785/81.

9 – Težnja po analogni obravnavi sladkorja in izoglukoze se vleče kot rdeča nit skozi uvodne izjave Uredbe Sveta (EGS) št. 1293/79 z dne 25. junija 1979 o spremembi Uredbe (EGS) št. 1111/77 o določitvi skupnih določb za izoglukoza (UL L 162 str. 10, popravek v UL L 176, str. 37), s katero je bil prvič uveden sistem kvot za izoglukoza; v enakem smislu druga uvodna izjava Uredbe št. 1785/81.

10 – Ta sistem kvot temelji na dodelitvi osnovnih kvot (imenovanih tudi kvote A) in dodatnih kvot (imenovanih kvote B). Sladkor in izoglukoza, ki sta bila proizvedena prek teh kvot (imenovana tudi sladkor C oziroma izoglukoza C ali presežni sladkor oziroma presežna glukoza), sta bila namenjena načeloma izvozu v tretje države in se praviloma nista smela prodajati v Skupnosti.

11 – Glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 29. oktobra 1980 v zadevi 138/79 (navedena v opombi 5, točki 26 in 27).

do (3) Uredbe št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79,¹² vsakemu podjetju, proizvajalcu izoglucoze, s sedežem v Skupnosti v obdobju od 1. julija 1979 do 30. junija 1980 dodelila osnovna kvota, ki je načeloma morala ustrezati njegovi dvojni proizvodnji v obdobju od 1. novembra 1978 do 30. aprila 1979, vendar se je lahko, če je bilo treba, popravila tako, da njegova maksimalna kvota ni znašala več kot 85 % in ne manj kot 65 % njegove tehnične letne proizvodne zmogljivosti.¹³

7. Za podjetje Roquette Frères je ta osnovna kvota z uporabo različice člena 9(4) Uredbe št. 1111/77 in v povezavi s Prilogo II k tej uredbi znašala 15.887 ton.¹⁴ Poleg tega je družbi Roquette Frères ob uporabi odstavka 3 iste določbe pripadala t. i. maksimalna kvota, ki je po lastnih navedbah podjetja znašala 20.022 ton, kar ustreza dodatnim 4135 tonam k osnovni kvoti.

12 – Glej zlasti člen 3 Uredbe št. 1293/79.

13 – Ta sistem je ostal v veljavi tudi v obdobju od 1. julija 1980 do 30. junija 1981; glej člen 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 1592/80 z dne 24. junija 1980 o uporabi sistema proizvodnih kvot za sladkor in izoglucozo od 1. julija 1980 do 30. junija 1981 (UL L 160, str. 12).

14 – Te in nadaljnje navedbe količin, izraženih v tonah, se nanašajo na suho stanje (suho snov).

8. S sodbo z dne 29. oktobra 1980 je Sodišče na predlog družbe Roquette Frères Uredbo št. 1293/79 zaradi procesne napake v okviru posvetovanja z Evropskim parlamentom razglasilo za nično.¹⁵ Svet je nato sprejel nove, vsebinsko enake določbe o spremembah Uredbe št. 1111/77, naprej z Uredbo št. 387/81¹⁶ za obdobje od 1. julija 1979 do 30. junija 1980 in nato z Uredbo št. 388/81¹⁷ za obdobje od 1. julija 1980 do 30. junija 1981.¹⁸ Z navedenimi predpisi se je družbi Roquette Frères ponovno dodelila že omenjena osnovna kvota 15.887 ton, poleg tega se je za podjetje na podlagi teh predpisov ponovno izračunalo dodatno kvoto v višini 4.135 ton.

9. Za obdobje od 1. julija 1981 so se predpisi o proizvodnji sladkorja in izoglucoze združili v novo skupno ureditev trgov, v kateri se proizvodne kvote za izoglucozo niso več neposredno dodelile posameznim podjetjem, temveč,

15 – Sodba Roquette Frères proti Svetu, navedena v opombi 5, glej zlasti točko 37. Glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 1980 v zadevi Maizena proti Svetu (139/79, Recueil, str. 3393, zlasti točka 38).

16 – Uredba Sveta (EGS) št. 387/81 z dne 10. februarja 1981 o spremembi Uredbe (EGS) št. 1111/77 o določitvi skupnih določb za izoglucozo (UL L 44, str. 1).

17 – Uredba Sveta (EGS) št. 388/81 z dne 10. februarja 1981 o spremembi Uredbe (EGS) št. 1592/80 o uporabi sistema proizvodnih kvot za sladkor in izoglucozo za obdobje od 1. julija 1980 do 30. junija 1981 (UL L 44, str. 4).

18 – Tožbo za razglasitev ničnosti družbe Roquette Frères zoper ti dve uredbi o spremembah Uredbe št. 1111/77 je Sodišče s sodbo z dne 30. septembra 1982 v zadevi Roquette Frères proti Svetu (110/81, Recueil, str. 3159, točka 1 izreka) zavrnilo kot neutemeljeno. Glej poleg tega sodbi z istega dne v zadevah Amylum proti Svetu (108/81, Recueil, str. 3107) in Tunnel Refineries proti Svetu (114/81, Recueil, str. 3189) o tožbah za razglasitev ničnosti Uredbe št. 387/81.

kot že prej kvote za sladkor, zgolj globalno v obliki osnovnih količin državam članicam.¹⁹ Od tedaj je naloga organov držav članic, da konkretno razdelijo kvote med podjetja.

kvoto B vsakemu podjetju s sedežem na njenem ozemlju, ki proizvaja sladkor ali izoglu-kozo in ki je v obdobju od 1. julija 1980 do 30. junija 1981 imelo osnovno kvoto, kot je določena z Uredbo št. 1111/77.²³

10. Od 1. julija 1981 do 30. junija 2006 je ta skupna ureditev trgov za sladkor sprva izhajala iz Uredbe št. 1785/81, nato iz Uredbe št. 2038/1999²⁰ in nazadnje iz Uredbe št. 1260/2001²¹. Od 1. julija 2006 se uporablja Uredba št. 318/2006,²² ki pa za obravnavani postopek ni upoštevna.

12. Pri tem je morala biti kvota A vsakega podjetja, ki proizvaja izoglu-kozo, enaka osnovni kvoti, ki mu je bila odobrena za obdobje od 1. julija 1980 do 30. junija 1981, kvota B pa je morala biti enaka 23,55 % njegove kvote A (člen 24(3) in (5) Uredbe št. 1785/81). Katere osnovne količine se lahko na ta način skupaj dodelijo vsaki državi članici kot kvote A in kvote B, je določal člen 24(2) Uredbe št. 1785/81 v tabeli, v kateri je bila za področje izoglu-koze v „(matični) Franciji“ določena osnovna količina A 15.887,0 tone in osnovna količina B 4.135,0 tone. Ta sistem kvot je veljal od 1. julija 1981 in je bil večkrat podaljšan.²⁴

B – *Sporne določbe v obravnavani zadevi*

11. Na podlagi člena 24(1) Uredbe št. 1785/81 so morale države članice dodeliti kvoto A in

13. Tudi v Uredbi št. 2038/1999 je Svet sprva ohranil te osnovne količine za tržna leta od

19 – Izjemo od tega so določeni predpisi, ki so povezani s pristopom novih držav članic, v katerih je zakonodajalec Skupnosti še neposredno določal kvote izoglu-koze posameznih podjetij, tako v primeru Grčije člen 24(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1785/81 in v primeru Finske člen 27(4), četrti pododstavek, Uredbe Sveta (ES) št. 2038/1999 z dne 13. septembra 1999 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 252, str. 1).

20 – Uredba št. 2038/1999 je razveljavila Uredbo št. 1785/81.

21 – Uredba Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 178, str. 1). S to uredbo je bila razveljavljena Uredba št. 2038/1999.

22 – Uredba št. 318/2006 je razveljavila Uredbo št. 1260/2001.

23 – Ustrezne določbe najdemo tudi v kasnejših uredbah o skupni ureditvi trgov za sladkor, glej člen 27(1) Uredbe št. 2038/1999 in člen 11(1) Uredbe št. 1260/2001.

24 – Glej Uredbo Sveta (EGS) št. 934/86 z dne 24. marca 1986 (UL L 87, str. 1), Uredbo Sveta (EGS) št. 305/91 z dne 4. februarja 1991 (UL L 37, str. 1), Uredbo Sveta (EGS) št. 1548/93 z dne 14. junija 1993 (UL L 154, str. 10), Uredbo Sveta (ES) št. 133/94 z dne 24. januarja 1994 (UL L 22, str. 7) in Uredbo Sveta (ES) št. 1101/95 z dne 24. aprila 1995 (UL L 110, str. 1), ki so bile sprejete zaradi spremembe Uredbe (EGS) št. 1785/81 o skupni ureditvi trgov za sladkor.

1995/1996 do 2000/2001. Tako sta bili v tabeli v členu 27(3) te uredbe za področje izoglukeze v „(matični) Franciji“ ponovno določeni osnovna količina A 15.887,0 tone in osnovna količina B 4.135,0 tone.

št. 1260/2001 za področje izoglukeze v „(matični) Franciji“ določil novo osnovno količino A 15.747,1 tone in novo osnovno količino B 4.098,6 tone, pri čemer je bila v členu 10(3) in (4) te uredbe ponovno določena možnost zmanjšanja zaradi izpolnjevanja mednarodnih obveznosti Skupnosti.

14. Hkrati je od takrat na podlagi člena 26(5) Uredbe št. 2038/1999 obstajala možnost, da se lahko navedene osnovne količine zaradi izpolnjevanja mednarodnih obveznosti Skupnosti²⁵ zmanjšajo. To možnost je izkoristila Komisija za tržno leto 2000/2001 in na področju izoglukeze za „(matično) Francijo“ osnovno količino A znižala za 606,6 tone na 15.280,4 tone in osnovno količino B za 157,9 tone na 3.977,1 tone (člen 1(2) v povezavi s prilogama I in II k Uredbi št. 2073/2000²⁶).

15. Za tržna leta od 2001/2002 do 2005/2006 je Svet nazadnje v členu 11(2) Uredbe

16. Za tržno leto 2002/2003 je nato Komisija na področju izoglukeze za „(matično) Francijo“ osnovno količino A zmanjšala za 1.048,9 tone na 14.698,2 tone in osnovno količino B za 273,0 tone na 3.825,6 tone (člen 1(2) v povezavi s prilogama I in II k Uredbi št. 1745/2002²⁷). Ponovno zmanjšanje je Komisija izvedla za tržno leto 2003/2004, pri čemer je na področju izoglukeze za „(matično) Francijo“ osnovno količino A znižala za 262,1 tone na 15.485,0 tone in osnovno količino B za 68,2 tone na 4.030,4 tone (člen 1(2) v povezavi s prilogama I in II k Uredbi št. 1739/2003²⁸).

25 – Mišljen je v okviru večstranskih pogajanj v okviru Urugvajskega kroga (1986–1994), ki so pripeljala do ustanovitve Svetovne trgovinske organizacije, sklenjen Sporazum o kmetijstvu (UL 1994, L 336, str. 22).

26 – Uredba Komisije (ES) št. 2073/2000 z dne 29. septembra 2000 o znižanju, za tržno leto 2000/2001, zajamčene količine po proizvodnih kvotah za sladkor in predvidenih največjih potreb rafinerij sladkorja po preferencialnih uvozi (UL L 246, str. 38).

27 – Uredba Komisije (ES) št. 1745/2002 z dne 30. septembra 2002 o znižanju, za tržno leto 2002/2003, zajamčene količine po proizvodnih kvotah in predvidenih največjih potreb rafinerij sladkorja po preferencialnih uvozi (UL L 263, str. 31).

28 – Uredba Komisije (ES) št. 1739/2003 z dne 30. septembra 2003 o znižanju, za tržno leto 2003/2004, zajamčene količine po proizvodnih kvotah za sektor sladkorja in predvidenih največjih potreb rafinerij sladkorja po preferencialnih uvozi (UL L 249, str. 38).

17. V vsakokrat veljavni skupni ureditvi trgov so imele države članice vselej možnost, da kvote A in B prenašajo iz enega podjetja v drugo, ne glede na to, ali je podjetje, ki je tako imelo korist, kvoto že imelo ali ne; v ta namen so se lahko obstoječe kvote vsakega podjetja, proizvajalca izoglukeze, zmanjšale za največ 10 % (glej člen 25 Uredbe št. 1785/81, člen 30 Uredbe št. 2038/1999 in člen 12 Uredbe št. 1260/2001).

2000, s katero je direktor oddelka za ekonomsko in mednarodno politiko na ministrstvu za kmetijstvo tej družbi potrdil raven letnih proizvodnih kvot za izoglukezo od tržnega leta 1981/1982 in po drugi strani štiri odloke ministra za kmetijstvo z dne 26. oktobra 2000, 13. julija 2001, 23. oktobra 2002 in 17. oktobra 2003, s katerimi se je raven letnih proizvodnih kvot tega podjetja za izoglukezo prilagodila vsakokratnim veljavnim pravilom Skupnosti.³⁰

III – Dejansko stanje in postopek v glavni stvari

18. Pred francoskimi upravnimi sodišči poteka spor med družbo Roquette Frères in francoskim ministrom za kmetijstvo,²⁹ katerega predmet je izračun temu podjetju dodeljenih proizvodnih kvot za izoglukezo.

20. Družba Roquette Frères pred francoskimi upravnimi sodišči uveljavlja nezakonnost teh pravnih aktov francoskega ministrstva za kmetijstvo in zahteva njegovo razveljavitev s sklicevanjem na neveljavnost določb različnih uredb Skupnosti, na katerih ti pravni akti temeljijo. Natančneje, družba Roquette Frères trdi, da so bile na ravni Skupnosti napačno izračunane osnovne količine za izoglukezo za matično Francijo, ker se pri tem ni upoštevalo izoglukezo, ki je bila v tej državi članici proizvedena med 1. novembrom 1978 in 30. aprilom 1979 kot vmesni proizvod pri proizvodnji drugih proizvodov, namenjenih za prodajo.

19. Konkretno družba Roquette Frères po eni strani izpodbija odločbo z dne 28. junija

21. Na prvi stopnji družba Roquette Frères s svojimi predlogi pred Tribunal

29 – Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité.

30 – Glej točki 13 in 16 teh sklepnih predlogov.

administratif Lille,³¹ ki je njene tožbe s sodbo z dne 11. marca 2004 zavrnil, ni uspela. Zoper to sodbo je podjetje 28. maja 2004 pri Cour administrative d'appel Douai³² vložilo pritožbo.

(2) Ali v primeru, če bi bila Société Roquette Frères upravičena sklicevati se na nezakonitost navedenih uredb, člen 24(2) Uredbe št. 1785/81, člen 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člen 1 Uredbe št. 2073/2000, člen 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člen 1 Uredbe št. 1745/2002 in člen 1 Uredbe št. 1739/2003 veljajo v delu, v katerem določajo maksimalne osnovne količine za proizvodnjo izoglukoze za matično Francijo brez upoštevanja izoglukoze, ki je bila v tej državi proizvedena med 1. novembrom 1978 in 30. aprilom 1979 kot vmesni proizvod za izdelavo drugih proizvodov, namenjenih prodaji?“

IV – Predlog za sprejetje predhodne odločbe in postopek pred Sodiščem

22. Cour administrative d'appel Douai je s sodbo z dne 1. decembra 2005 prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

23. Pred Sodiščem so družba Roquette Frères, francoska vlada, Komisija Evropskih skupnosti in Svet Evropske unije podali pisna in ustna stališča.

„(1) Ali je bila Société Roquette Frères nedvomno upravičena neposredno pred Sodiščem izpodbijati zakonitost člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003?

V – Presoja

24. Cilj predloga za sprejetje predhodne odločbe je najprej razjasniti, ali je družba Roquette Frères zdaj sploh še upravičena pred nacionalnimi sodišči izpodbijati zakonitost različnih določb uredb Skupnosti o proizvodnih kvotah za izogluko, ki jih pred tem

³¹ – Upravno sodišče Lille.

³² – Upravno sodišče Douai, v nadaljevanju tudi: predložitevno sodišče.

navedeno podjetje ni izpodbijalo neposredno pred sodišči Skupnosti. Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, predložitveno sodišče Sodišče prosi, da preizkusi veljavnost teh določb. V obravnavanem primeru gre za teh šest določb (v nadaljevanju: sporne določbe):

– člen 1 Uredbe št. 1739/2003.

Ker se navedene določbe z vidika vprašanj za predhodno odločanje bistveno ne razlikujejo, bodo v nadaljevanju obravnavane skupaj.

– člen 24(2) Uredbe št. 1785/81,

– člen 27(3) Uredbe št. 2038/1999,

A – Prvo vprašanje: procesno upravičenje družbe Roquette Frères v zvezi z neposrednim izpodbijanjem spornih določb

– člen 1 Uredbe št. 2073/2000,

25. S prvim vprašanjem za predhodno odločanje naj bi se razjasnilo, ali je družba Roquette Frères zdaj sploh še upravičena izpodbijati zakonitost spornih določb pred nacionalnimi sodišči. Zato želi predložitveno sodišče izvedeti, ali bi bilo to podjetje nedvomno upravičeno izpodbijati sporne določbe neposredno pred Sodiščem s tožbo za razglasitev ničnosti.

– člen 11(2) Uredbe št. 1260/2001,

– člen 1 Uredbe št. 1745/2002 in

26. Tako je jedro prvega dela predloga za sprejetje predhodne odločbe v bistvu merilo razmejitve med obema načinoma, s katerima

lahko posamezniki dosežejo sodni nadzor zakonitosti aktov organov Skupnosti. To težavo je Sodišče že reševalo.³³

pred sodišči Skupnosti in zahtevajo nadzor njegove zakonitosti.³⁴

1. Razmerje med neposrednim in posrednim izpodbijanjem

27. Sistem pravnega varstva na podlagi Pogodbe ES daje posameznikom načeloma dve možnosti sodnega nadzora zakonitosti pravnih aktov Skupnosti.

28. Po eni strani tožba za razglasitev ničnosti posameznikom pod pogoji, določenimi v členu 230, četrti odstavek, ES omogoča, da pravni akt Skupnosti neposredno izpodbijajo

29. Po drugi strani lahko posamezniki v sporu pred nacionalnim sodiščem posredno izpodbijajo zakonitost pravnega akta Skupnosti, nato pa lahko to sodišče v okviru postopka za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234(1)(b) ES od Sodišča zahteva nadzor veljavnosti tega pravnega akta Skupnosti.³⁵ V takem primeru se Sodišče na neki način posredno ukvarja z nadzorom zakonitosti zadevnega pravnega akta Skupnosti, kot se je to tudi zgodilo v sporu o glavni stvari.

30. Če tožeča stranka nima nobene druge možnosti zahtevati nadzor zakonitosti pravnega akta Skupnosti, ki se nanaša nanj, mu temeljna pravica do učinkovitega sodnega varstva³⁶ zagotavlja, da lahko uporabi pravkar opisani posredni način in da je posredno izpodbijanje v sporu pred nacionalnimi sodišči dopustno.

33 – Glej zlasti sodbe Sodišča z dne 27. septembra 1983 v zadevi Universität Hamburg (216/82, Recueil, str. 2771, točke 5 in nasl.); z dne 9. marca 1994 v zadevi TWD (C-188/92, Recueil, str. I-833, točke 10 in nasl.); z dne 12. decembra 1996 v zadevi Accrington Beef (C-241/95, Recueil, str. I-6699, točke 14 in nasl.); z dne 30. januarja 1997 v zadevi Wiljo (C-178/95, Recueil, str. I-585, točke 15 in nasl.); z dne 11. novembra 1997 v zadevi Eurotunnel in drugi (C-408/95, Recueil, str. I-6315, točke 26 in nasl.); z dne 15. februarja 2001 v zadevi Nachi Europe (C-239/99, Recueil, str. I-1197, točke 28 in nasl.); z dne 20. septembra 2001 v zadevi Banks (C-390/98, Recueil, str. I-6117, točke 109 in nasl.) in z dne 23. februarja 2006 v združenih zadevah Atzeni in drugi (C-346/03 in C-529/03, ZOdl., str. I-1875, točke 30 in nasl.) in poleg tega še sodbi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena v opombi 2, točka 40) in Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točka 30).

34 – Posebna različica postopka na podlagi člena 241 ES v obravnavanem primeru ni pomembna in zato v nadaljevanju ne bo predstavljena (glej v zvezi s členom 241 ES sodbo Nachi Europe, navedena v opombi 33, točki 33 in 34).

35 – Sodbe Universität Hamburg (navedena v opombi 33, točki 10 in 12), Nachi Europe (navedena v opombi 33, točka 35), Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena v opombi 2, točka 40) in Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točka 30).

36 – Glej v zvezi s to temeljno pravico sodbe Sodišča z dne 15. maja 1986 v zadevi Johnston (222/84, Recueil, str. 1651, točka 18), Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena v opombi 2, točka 39) in Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točka 29) ter člen 47 Listine o temeljnih pravicah v Evropski uniji (UL 2000, C 364, str. 1).

31. Če pa lahko tožeča stranka doseže pravno varstvo že s tožbo za razglasitev ničnosti na podlagi člena 230 ES, mora to neposredno pot ubrati, če želi doseči sodni nadzor spornega pravnega akta.³⁷ V nasprotnem primeru bi obstajala nevarnost zaobidenja roka za vložitev tožbe, določenega v členu 230, peti odstavek, ES in dokončnosti spornega pravnega akta, ki nastopi s potekom tega roka.³⁸

32. Rok za vložitev tožbe in z njim povezana dokončnost prispevata k pravni varnosti; preprečilo naj bi se, da se pravni učinki aktov organov Skupnosti „neomejeno prerekajo“.³⁹ Kdor torej zamudi rok za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti zoper akt Skupnosti na podlagi člena 230 ES, mora sprejeti dokončnost tega pravnega akta in se pozneje tudi pred nacionalnimi sodišči ne more posredno sklicevati na njegovo nezakonitost;⁴⁰

nacionalno sodišče je vezano na dokončen akt Skupnosti.⁴¹

33. Izključitev posrednega izpodbijanja v postopku pred nacionalnimi sodišči je utemeljena le, če bi posameznik imel nedvomno možnost vložiti tožbo za razglasitev ničnosti pred sodišči Skupnosti.⁴² Zlasti objektivne negotovosti glede procesnega upravičenja fizičnih in pravnih oseb na podlagi člena 230, četrty odstavek, ES ob upoštevanju temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva ne smejo biti na splošno v breme osebam, ki jih akt zadeva. V nasprotnem primeru bi bile podvržene znatnemu pritisku, da bi ničnostne tožbe vlagale že zaradi previdnosti, tudi če bi dvomile o njihovi dopustnosti, da ne bi izgubile možnosti zahtevati sodni nadzor pravnega akta Skupnosti. To tudi z vidika ekonomičnosti postopka ne bi bilo zaželeno.

37 – V tem smislu sodbi TWD (zlasti točka 17) in Nachi Europe (točke od 37 do 39), navedeni v opombi 33.

38 – Sodbe TWD (točki 17 in 18), Nachi Europe (točki 29 in 30), Banks (točka 111) in Atzeni (točka 31), navedene v opombi 33.

39 – Sodbe TWD (točka 16), Wiljo (točka 19) in Nachi Europe (točka 29), navedene v opombi 33.

40 – Sodbi TWD (navedena v opombi 33, točki 13 in 17), Nachi Europe (navedena v opombi 33, točki 30 in 37) in sodba z dne 10. julija 2003 v zadevi Komisija proti ECB (C-11/00, Recueil, str. I-7147, točka 75). Ta sodna praksa pa se nanaša samo na primere, v katerih sta spor pred nacionalnimi sodišči in morebitni postopek za sprejetje predhodne odločbe dejansko taka, da se glede na njun predmet prereka veljavnost pravnega akta Skupnosti; glej sodbi Banks (točka 112) in Wiljo (točki 27 in 29), navedeni v opombi 33.

41 – Sodbe TWD (točka 25), Wiljo (točka 24) in Nachi Europe (točka 40), navedene v opombi 33. V skladu s sodbo Atzeni (navedena v opombi 33, točki 30 in 34) bi bil predlog za sprejetje predhodne odločbe o veljavnosti spornega pravnega akta Skupnosti *nedopusten*.

42 – Da mora obstajati procesno upravičenje posameznika na podlagi člena 230, četrty odstavek, ES „brez vsakega dvoma“ oziroma „nedvomno“, je razvidno iz ustaljene sodne prakse, in sicer sodb TWD (točka 24), Wiljo (točki 21 in 23), Nachi Europe (točka 37 in 38) in Banks (točka 111), navedenih v opombi 33; glej tudi sodbo z dne 10. julija 2003 Komisija proti ECB (navedena v opombi 40, točka 75). Podobno so v opombi 33 navedene sodbe Accrington Beef (točki 15 in 16), Eurotunnel (točki 28 in 29) in Atzeni (točka 34) obravnavale, ali bi bila ničnostna tožba posameznika „jasno“, „očitno“ oziroma „nesporno“ dopustna.

34. Posredno izpodbijanje s strani družbe Roquette Frères pred francoskimi upravnimi sodišči je zato mogoče izključiti le, če bi lahko podjetje zoper sporne določbe nedvomno vložilo ničnostno tožbo na podlagi člena 230 ES.

ko navedeno podjetje in Svet zanikata procesno upravičenje, ker po njunem mnenju ni podana niti neposredna niti posamična prizadetost, zastopata Komisija in francoska vlada nasprotno stališče.

2. Procesno upravičenje družbe Roquette Frères v zvezi s spornimi določbami

35. Ker so sporne določbe sestavni deli uredb, se splošno in neposredno uporabljajo v vsaki državi članici (člen 249, drugi odstavek, ES). Take določbe lahko z ničnostno tožbo načeloma izpodbijajo samo organi Skupnosti, Evropska centralna banka in države članice (člen 230, drugi in tretji odstavek, ES)⁴³. Pravna oseba, kakršna je družba Roquette Frères, pa ima procesno upravičenje le, če jo sporne določbe zadevajo neposredno in posamično (člen 230, četrty odstavek, ES).

36. Ali bi družba Roquette Frères lahko izpolnjevala te pogoje, je med udeleženci postopka pred Sodiščem sporno. Medtem

a) Neposredna zadevnost

37. Iz neposredne zadevnosti je treba izhajati vselej, kadar sporni pravni akt neposredno učinkuje na pravni položaj osebe, ker bodisi ne potrebuje (nacionalnega ali skupnostnega) izvedbenega akta⁴⁴ bodisi se začne samodejno izvajati, tako da organ, ki mu je naložena njegova izvedba, nima nobene diskrecijske pravice.⁴⁵

38. Drugače kot v predhodni ureditvi⁴⁶ se s spornimi določbami kvote za proizvodnjo izoglukeze zadevnim podjetjem niso več dodeljevale neposredno z uredbo, temveč

⁴⁴ – Glej sodbo Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točka 35) in sodbo Sodišča z dne 3. maja 2002 v zadevi Jégo-Quéré proti Komisiji (T-177/01, Recueil, str. II-2365, točka 26, zadnji stavek).

⁴⁵ – V tem smislu sodbe Sodišča z dne 5. maja 1998 v zadevi Dreyfus proti Komisiji (C-386/96 P, Recueil, str. I-2309, točka 43); z dne 29. aprila 2004 v zadevi Front national proti Parlamentu (C-486/01 P, Recueil, str. I-6289, točka 34) in z dne 2. maja 2006 v zadevi Regione Siciliana proti Komisiji (C-417/04 P, ZOdl., str. I-3881, točka 28).

⁴⁶ – Glej v točkah od 6 do 8 teh sklepnih predlogov navedeno Uredbo št. 1111/77, zlasti člen 9 in Prilogo II k tej uredbi, kakor je bila spremenjena z uredbami št. 1293/79, št. 387/81 in št. 388/81.

⁴³ – Sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena v opombi 2, točka 35).

samo še globalno v obliki osnovnih količin državam članicam, ki so bile pristojne za konkretno razdelitev med posamezna podjetja. Tako bi razdelitev kvot na podlagi uredb št. 1785/81 in št. 2038/1999 kot tudi njihova poznejša prilagoditev na podlagi uredb št. 2073/2000, št. 1260/2001, št. 1745/2002 in št. 1793/2003 zato potrebovala nacionalne izvedbene akte.

in so morale nadalje vsakemu podjetju, proizvajalcu izogluke, ki je že prej v določenem referenčnem obdobju prejel kvote izogluke, ponovno dodeliti kvoto A in kvoto B v natančneje določeni višini.⁴⁹ Tudi morebitne prilagoditve njihovih osnovnih količin, kot so izhajale iz uredb št. 2073/2000, št. 1260/2001, št. 1745/2002 in št. 1793/2003, so morale prevladati na podjetja, proizvajalce izogluke.

39. Kot poleg tega pravilno ugotavljata družba Roquette Frères in Svet, so imele države članice v okviru veljavne skupne ureditve trgov za sladkor možnost, da največ 10 % kvotnih deležev prenesejo s posameznih proizvajalcev izogluke na druge.⁴⁷ Tako je s strani Skupnosti uveden sistem kvot organom držav članic v celotnem obdobju iz obravnavane zadeve pustil bistveno diskrecijsko pravico pri razdeljevanju kvot izogluke proizvajalcem s sedežem na ozemlju teh držav članic.⁴⁸

40. Sicer je bila dejavnost nacionalnih organov pretežno vsebinsko vnaprej določena. Tako države članice niso smele preseči skupno dodeljenih osnovnih količin izogluke

41. V nasprotju s stališčem Komisije pa take omejitve presoje nacionalnih organov ne zadoščajo, da bi se lahko štelo, da gre za neposredno zadevnost pri posameznih proizvajalcih izogluke. V zvezi s tem namreč ni odločilno, ali pravo Skupnosti daje posebno široko diskrecijsko pravico organom, zadolženim za izvedbo spornih določb; neomejene diskrecijske pravice tako ali tako ne morejo imeti že zaradi njihove vezanosti na pravo Skupnosti in zlasti temeljne pravice Skupnosti. Neposredna zadevnost posameznikov

47 – Člen 25 Uredbe št. 1785/81, člen 30 Uredbe št. 2038/1999 in člen 12 Uredbe št. 1260/2001.

48 – Tako tudi generalni pravobranilec G. Reischl v sklepnih predlogih, predstavljenih 23. septembra 1982 v zadevi Roquette Frères proti Svetu (242/81, Recueil, str. 3213, 3234).

49 – To je glede na časovno obdobje izhajalo iz člena 24 Uredbe št. 1785/81 (referenčno obdobje: od 1. julija 1980 do 30. junija 1981), iz člena 27 Uredbe št. 2038/1999 (referenčno obdobje: od 1. julija 1994 do 30. junija 1995) in iz člena 11 Uredbe št. 1260/2001 (referenčno obdobje: od 1. julija 2000 do 30. junija 2001).

je namreč izključena že, če imajo nacionalni organi kakršno koli diskrecijsko pravico, če je treba vsebinsko omejeno, pri izvajanju akta Skupnosti in zato posameznik ne more vnaprej poznati konkretne vsebine izvedbenega akta.

b) Posamična zadevnost

42. Tako je tudi v obravnavni zadevi: podjetje, kakršno je Roquette Frères, ni moglo vnaprej predvideti, kolikšne kvote izogluchoze mu bodo nacionalni organi dodelili, ker je vsaj teoretično še vedno obstajala možnost, da na trg vstopijo drugi proizvajalci izogluchoze. Tega ne spremeni niti dejstvo, da v praksi ni prišlo do takih vstopov na trg in da so osnovne količine, ki so bile predvidene za matično Francijo, tamkajšnji organi vselej v celoti dodelili Roquette Frères kot edinemu proizvajalcu izogluchoze na tem območju. Vsekakor iz skupne ureditve trgov za sladkor kot take ne izhaja samodejnost pri izvedbi sistema kvot Skupnosti s strani nacionalnih organov.

44. Pravni akt posamično zadeva fizično ali pravno osebo le, če nanjo učinkuje zaradi nekaterih njenih značilnosti ali dejanskega stanja, ki jih ločijo od vseh drugih oseb, in jo zato posamično določa podobno kot naslovnika.⁵⁰

45. V predhodni ureditvi v zvezi s spornimi določbami,⁵¹ ki je obstajala na podlagi Uredbe št. 1293/79, je zakonodajalec Skupnosti še sam dodeljeval konkretne kvote izogluchoze posameznim proizvajalcem izogluchoze. V skladu s tem je bila družba Roquette Frères v tem predpisu določena še poimensko. V teh okoliščinah je Sodišče izrecno priznalo posamično zadevnost družbe Roquette Frères v smislu člena 173(2) Pogodbe EGS (zdaj

43. Ker so torej sporne določbe potrebovale nacionalne izvedbene akte in so države članice pri tem imele določeno diskrecijsko pravico, te določbe družbe Roquette Frères niso neposredno zadevale.

50 – Ustajljena sodna praksa; glej sodbo Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji (25/62, Recueil, str. 213, 238) ter sodbi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (navedena v opombi 2, točka 36) in Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točka 45).

51 – Glej člen 9 v povezavi s Prilogo II k Uredbi št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79.

člen 230, četrti odstavek, ES), ko je to podjetje vložilo tožbo za razglasitev ničnosti Uredbe št. 1293/79.⁵²

kot prejemnica konkretnih kvot izoglukeze,⁵⁴ temveč je bila del zgolj generično določene skupine proizvajalcev izoglukeze v Skupnosti. Zato je podjetje kot gospodarski udeleženec na trgu izoglukeze spadalo na področje uporabe spornih določb samo zaradi objektivnih meril, ki so zapisana splošno in abstraktno. Navedeno v skladu z ustaljeno sodno prakso ne zadošča za sklepanje o posamični zadevnosti v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.⁵⁵

46. V nasprotju z navedenim so bile, kot že omenjeno, v vseh skupnih ureditvah trgov za sladkor, ki veljajo od 1. julija 1981, v okviru katerih so bile sprejete vse sporne določbe, določene samo še globalne osnovne količine po posameznih državah članicah, nacionalni organi pa so morali te osnovne količine kot kvote razdeliti med proizvajalce izoglukeze, ki opravljajo dejavnost na ozemlju teh držav članic.⁵³

47. Tako tudi družba Roquette Frères v spornih določbah ni bila več omenjena poimensko

48. V prid procesnemu upravičenju podjetja, kakršno je Roquette Frères, tudi ni mogoče navajati, da je to podjetje eden od redkih proizvajalcev izoglukeze v Skupnosti, v matični Franciji celo edini, tako da so se mu kvote izoglukeze, namenjene tej državi, v praksi dodelile v celoti. Četudi je mogoče število in identiteto podjetja, na katero se v določenem obdobju nanaša uredba, dovolj natančno določiti, iz tega še ne izhaja procesno upravičenje, če so ta podjetja, kot v obravnavanem

52 – Sodba Sodišča z dne 29. oktobra 1980 v zadevi 138/79 (navedena v opombi 5, točki 15 in 16); v enakem smislu sodba Maizena proti Svetu (navedena v opombi 15, točki 15 in 16). Prav tako je bila dopustna tožba družbe Roquette Frères zoper uredbo št. 387/81 in št. 388/81, ki sta, kolikor je to pomembno za obravnavani primer, vsebinsko podobni Uredbi št. 1293/79; glej v opombi 18 navedeno sodno prakso in točko 8 teh sklepnih predlogov.

V zvezi z drugimi primeri, v katerih so bila podjetja v uredbah Skupnosti navedena poimensko in upravičena vložiti tožbo, glej na primer sodbe Sodišča z dne 21. februarja 1984 v združenih zadevah Allied Corporation in drugi proti Komisiji (239/82 in 275/82, Recueil, str. 1005, točki 12 in 14); z dne 20. marca 1985 v zadevi Timex proti Svetu in Komisiji (264/82, Recueil, str. 849, točka 15) in Nachi Europe (navedena v opombi 33, točka 39 v povezavi s točko 3) s področja trgovskopolitičnih varstvenih ukrepov.

53 – Glej točke od 9 do 17 teh sklepnih predlogov.

54 – V tem se na primer obravnavani primer razlikuje od zadeve Nachi Europe (sodba, navedena v opombi 33, zlasti točki 3 in 39), pri kateri je bilo v izpodbijani uredbi zadevno podjetje oziroma podjetje, ki je z njim tesno povezano, poimensko navedeno.

55 – Sodbe Sodišča z dne 24. februarja 1987 v zadevi Deutz in Geldermann proti Svetu (26/86, Recueil, str. 941, točka 12); z dne 15. junija 1993 v zadevi Abertal proti Komisiji (C-213/91, Recueil, str. I-3177, točki 19 in 20); z dne 22. novembra 2001 v zadevi Antillean Rice Mills proti Svetu (C-451/98, Recueil, str. I-8949, točka 51) in sodba Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točki 43 in 46); v enakem smislu že sodba Plaumann proti Komisiji (navedena v opombi 50, str. 238).

primeru, kot gospodarski udeleženci zajeta samo na podlagi objektivnih meril, ki so zapisana splošno in abstraktno, in bi lahko zadevna ureditev v prihodnje gospodarske udeležence pri izvajanju določene dejavnosti zadevala, pa jih ob sprejetju uredbe še ni.⁵⁶

udeležencev, ki se od drugih mogočih tožnikov razlikujejo zaradi uveljavljanja določenih zahtevkov, sklepanja določenih pogodb ali ker so v zavarovanih pravnih položajih.⁵⁸ Vendar navedeno v obravnavanem primeru ni podano.

49. Da je zakonodajalec Skupnosti pri sprejetju spornih določb izrecno dopuščal možnost vstopa novih tržnih udeležencev, izhaja iz ureditve o prenosu kvot,⁵⁷ ki obstaja od uveljavitve Uredbe št. 1785/81: v skladu z navedenim lahko, kot že navedeno, nacionalni organi kvote obstoječih proizvajalcev izoglukeze do največ 10 % prenašajo na druga podjetja, tudi taka, ki doslej kvot niso imela.

51. Zlasti družba Roquette Frères ni imela zavarovanega pravnega položaja zgolj na podlagi dejstva, da je podjetje sprva, pred sprejetjem spornih določb, na podlagi uredbe Skupnosti imelo kvote izoglukeze.⁵⁹ Takratne kvote so bile namreč družbi Roquette Frères od samega začetka dodeljene samo za dve konkretno omejeni časovni obdobji, od 1. julija 1979 do 30. junija 1980 in od 1. julija 1980 do 30. junija 1981. Ta dodelitev ni dopuščala sklepanja o tem, kako bodo kvote izračunane in razdeljene v poznejših obdobjih in v kolikšni višini jih bo deležna družba Roquette Frères.

50. Drugače bi se vprašanje procesnega upravičenja družbe Roquette Frères presojalo, če bi bilo gotovo, da je to podjetje ob sprejemu spornih uredb spadalo v zaprti krog

52. Sicer drži, da so osnovne količine izoglukeze po posameznih državah članicah za obdobje od 1. julija 1981 številčno ustrezale kvotam izoglukeze, ki so se pred tem

56 – V tem smislu sodbe Sodišča z dne 16. marca 1978 v zadevi UNICME proti Svetu (123/77, Recueil, str. 845, točka 16); z dne 29. januarja 1985 v zadevi Binderer proti Komisiji (147/83, Recueil, str. 257, točka 13) ter sodbe Deutz in Geldermann (navedena v opombi 55, točka 8), Abertal (navedena v opombi 55, točke 17, 19 in 20) in Komisija proti Jégo-Quéré (navedena v opombi 3, točka 46). Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca G. Reischla v zadevi 242/81 (navedena v opombi 48, str. 3233).

57 – Člen 25 Uredbe št. 1785/81, člen 30 Uredbe št. 2038/1999 in člen 12 Uredbe št. 1260/2001.

58 – Glej na primer sodbe Sodišča z dne 1. julija 1965 v združenih zadevah Töpfer proti Komisiji (106/63 in 107/63, Recueil, str. 548, 556); z dne 13. maja 1971 v združenih zadevah International Fruit Company in drugi proti Komisiji (od 41/70 do 44/70, Recueil, str. 411, točke od 16 do 22); z dne 17. januarja 1985 v zadevi Piraiki-Patraiki proti Komisiji (11/82, Recueil, str. 207, točka 19) in z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorniu proti Svetu (C-309/89, Recueil, str. I-1853, točki 21 in 22).

59 – Glej v točkah od 6 do 8 teh sklepnih predlogov navedeno Uredbo št. 1111/77, zlasti člen 9 in Prilogo II k tej uredbi, kakor je bila spremenjena z uredbami št. 1293/79, št. 387/81 in št. 388/81.

neposredno dodelile podjetjem; tako so osnovne količine za matično Francijo, določene v Uredbi št. 1785/81, ustrezale kvotam, ki jih je družba Roquette Frères prejela sama za dve predhodni dvanajstmesečni obdobji. V nasprotju z obdobjem pred 1. julijem 1981⁶⁰ pa se v spornih določbah ni več izrecno uporabila pretekla proizvodnja izoglukoze konkretnih podjetij kot osnova za izračun osnovnih količin izoglukoze,⁶¹ ki so jih nacionalni organi odslej razdeljevali na svojem ozemlju. Pri teh osnovnih količinah je šlo samo še za globalne zgornje meje, ki so veljale tako za proizvajalce izoglukoze, ki so že dejavni na trgu, kot tudi za potencialne nove udeležence in ki so na ta način v enaki meri vplivale na vse proizvajalce.

naslovnik in se v zvezi s spornimi določbami ni več razlikovala od drugih mogočih tožnikov. Družba Roquette Frères torej zaradi neobstoja posamične zadevnosti ne bi imela procesnega upravičenja v smislu člena 230, četrti odstavek, ES za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti spornih določb.⁶²

c) Obstoj vsaj utemeljenih dvomov glede procesnega upravičenja družbe Roquette Frères

53. Od 1. julija 1981 tako družba Roquette Frères ni bila več posamično določena kot

54. Na podlagi predhodnih stališč družba Roquette Frères ni bila upravičena izpodbijati spornih določb na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES z ničnostno tožbo. Četudi bi sklenili, da so bile ničnostne tožbe družbe Roquette Frères dopustne, bi bilo treba še preizkusiti, ali je nedvomno obstajalo procesno upravičenje podjetja.⁶³

60 – Izhodišče za izračun kvot, ki so bile dodeljene podjetjem za obdobje pred 1. julijem 1981 (od 1. julija 1979 do 30. junija 1980 in od 1. julija 1980 do 30. junija 1981), je bila njihova proizvodnja v obdobju od 1. novembra 1978 do 30. aprila 1979.

61 – V tem se obravnavani primer na primer razlikuje od zadeve Nachi Europe (sodba, navedena v opombi 33, zlasti točki 3 in 39), v kateri so izračuni iz izpodbijane uredbe izrecno izhajali iz poslovnih podatkov zadevnega podjetja oziroma z njim tesno povezanega podjetja; glej v tej zvezi še točko 6 in sedemnajsto uvodno izjavo Uredbe Sveta (EGS) št. 2849/92 z dne 28. septembra 1992 o spremembi protidampinške dajatve iz Uredbe (EGS) št. 1739/85 o uvozu krogljastih ležajev s poreklom iz Japonske, katerih največji zunanji premer presega 30 milimetrov (UL L 286, str. 2).

55. V tej zvezi seveda ne morejo biti odločilni samo subjektivni dvomi potencialnega tožnika. Sicer bi bilo merilo razmejitve med tožbo za razglasitev ničnosti pred sodišči Skupnosti in posrednim izpodbijanjem pred

62 – V enakem smislu generalni pravobranilec G. Reischl v sklepnih predlogih v zadevi 242/81 (navedena v opombi 48, str. 3233).

63 – Glej točko 33 teh sklepnih predlogov in v opombi 42 navedeno sodno prakso.

nacionalnimi sodišči odvisno samo od trditev posameznika, ki bi bile le težka objektivno preverljive. Tako bi lahko posameznik pravzaprav pozneje neomejeno prerokal zakonitost aktov Skupnosti, s čimer bi zaobšel njihovo dokončnost.

56. Na podlagi vseh okoliščin posameznega primera pa je treba ugotoviti, ali je imel posameznik ob upoštevanju objektivnih okoliščin utemeljen razlog, da dvomi o dopustnosti ničnostne tožbe, ki jo namerava vložiti. Pomembni so torej objektivno podani dvomi glede procesnega upravičenja fizičnih in pravnih oseb v skladu s členom 230, četrty odstavek, ES.

57. Tudi glede tega so mnenja udeležencev postopka pred Sodiščem različna: medtem ko družba Roquette Frères in Svet menita, da so bili dvomi o procesnem upravičenju podjetja pred sodišči Skupnosti utemeljeni, zastopata Komisija in francoska vlada nasprotno stališče.

58. V obravnavanem primeru je zlasti pomembno, da je Sodišče s sodbbo z dne 30. septembra 1982 enkrat že zavrnilo kot nedopustno tožbo družbe Roquette Frères zoper prvo od tukaj spornih uredb, to je Uredbo št. 1785/81.⁶⁴ Sicer je bila obrazložitev te sodbe izrecno omejena na presojo dopustnosti tožbe posameznika zoper proizvodno dajatev za izogluozo, določeno v Uredbi št. 1785/81.⁶⁵ Vendar je generalni pravobranilec G. Reischl v sklepnih predlogih v tej zadevi široko preučil vprašanje glede dopustnosti tožbe družbe Roquette Frères in ji tudi ugovarjal, če bi se z njo lahko vplivalo na obravnavani sistem kvot za proizvodnjo izogluoze.⁶⁶

59. Ob upoštevanju takšnih okoliščin bi lahko družba Roquette Frères izhajala iz tega, da nima procesnega upravičenja v zvezi s spornimi določbami.⁶⁷ Tako oceno bi bilo vsekakor mogoče sprejeti, ker je v skladu s stališčem generalnega pravobranilca Sodišča glede vprašanja, o katerem Sodišče v tistem primeru ni odločilo izrecno nasprotno.

64 – Soba Sodišča z dne 30. septembra 1982 v zadevi Roquette Frères proti Svetu (242/81, Recueil, str. 3213, točki 9 in 10).

65 – Sodba Sodišča z dne 30. septembra 1982 v zadevi 242/81 (navedena v opombi 64, točka 8). Podrobnosti glede te dajatve so bile določene v členu 28 Uredbe št. 1785/81.

66 – Sklepni predlogi v zadevi 242/81 (navedena v opombi 48, str. 3233–3237).

67 – To ne velja samo za sporne določbe Uredbe št. 1785/81, temveč tudi za morebitne tožbe zoper poznejše, primerljive pravne akte, to je v obravnavanem primeru uredbe št. 2038/1999, št. 2073/2000, št. 1260/2001, št. 1745/2002 in št. 1739/2003, na katere se lahko prenesejo stališča generalnega pravobranilca G. Reischla v sklepnih predlogih v zadevi 242/81 (navedena v opombi 48, str. 3233–3237).

60. To velja zlasti, ker ob sprejemu spornih določb tudi sicer ni obstajala nasprotna sodna praksa Sodišča, na podlagi katere bi lahko podjetje z gotovostjo sklepalo o dopustnosti tožbe zoper sporne določbe.⁶⁸ Nasprotno je lahko podjetje v smislu ustaljene sodne prakse izhajalo iz tega, da so bile sporne določbe del uredb, katerih določbe veljajo zgolj na splošno za abstraktno določeno skupino oseb in objektivno določene položaje, in zato zoper sporne določbe ni moglo vložiti tožbe za razglasitev ničnosti pred sodišči Skupnosti.⁶⁹

Société Roquette Frères ni imela nedvoumno procesnega upravičenja, da bi na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES pred sodišči Skupnosti vložila tožbo za razglasitev ničnosti člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003.

61. Zato je lahko družba Roquette Frères upravičeno dvomila o svojem procesnem upravičenju v zvezi s spornimi določbami.

B – Drugo vprašanje: veljavnost različnih določb o osnovnih količinah za proizvodnjo izoglukoze, ki jih vsebujejo uredbe Skupnosti

3. Vmesni predlog

62. Na podlagi zgornjih stališč bi bilo treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti:

63. S svojim drugim vprašanjem predložitevno sodišče Sodišče naproša za preizkus veljavnosti spornih določb v delu, v katerem določajo osnovne količine izoglukoze za matično Francijo.

68 – Tako položaja družbe Roquette Frères ne gre primerjati s položajem izvoznika, ki ugovarja Uredbi o uvedbi antidumpinške carine, tako da se sodba Nachi Europe (navedena v opombi 33, točki 38 in 39) ne more prenesti na obravnavani primer (glej tudi zgoraj, opombi 54 in 61).

69 – Sodba Accrington Beef (navedena v opombi 33, točka 15); glej tudi stališča v točkah od 37 do 53 teh sklepnih predlogov in sodno prakso, navedeno v opombi 55.

64. Kot razlog za svoje dvome o veljavnosti spornih določb predložitevno sodišče navaja, da so bile osnovne količine izoglukoze za matično Francijo na ravni Skupnosti morebiti napačno izračunane, ker se pri tem izračunu

ni upoštevala izoglukoza, ki je bila proizvedena v tej državi članici med 1. novembrom 1978 in 30. aprilom 1979 kot vmesni proizvod pri proizvodnji drugih proizvodov, namenjenih prodaji.

1. Ozadje: razlikovanje med standardno izoglukozo in izoglukozo kot vmesnim proizvodom pri proizvodnji obogatene izoglukoze

65. Zatrjevana napaka izhaja iz izračunov ob prvi uvedbi sistema kvot za izoglukozo, nanaša se torej na določbo predhodnico⁷⁰ spornih določb. Vendar je bila ta napaka v nadaljevanju stalno prisotna in se zdaj nanaša na vsako v obravnavani zadevi sporno določbo, ker so se sprva določene kvote ohranile tudi pozneje v obliki osnovnih količin za posamezne države članice.

67. S tehničnega vidika se izoglukoza pridobiva v postopku izomerizacije glukoznega sirupa. Glede na njeno sladkost in kemijsko sestavo lahko, poenostavljeno povedano, razlikujemo med dvema končnima proizvoda izoglukoze, ki ju je generalni pravobranilec G. Tesaura jedrnato opisal s pojmom „standardna izoglukoza“ in „obogatena izoglukoza“.⁷¹ Pri proizvodnji zadnje navedenega proizvoda nastaja izoglukoza tudi kot vmesni proizvod.

66. Medtem ko družba Roquette Frères pri-trjuje taki napaki, in zato neveljavnosti spornih določb, ostali udeleženci postopka pred Sodiščem štejejo sporne določbe za veljavne.

68. Tako nastane po enkratni izomerizaciji glukoznega sirupa standardna izoglukoza, raztopina, ki jo skoraj v enakih delih sestavljajo glukozne in fruktozne molekule in je po kemijski sestavi in sladkosti zelo podobna tekočemu sladkorju.⁷² Na trgu se pojavlja kot neposreden nadomestni proizvod za tekoči sladkor. Družba Roquette Frères take proizvode glede na svoje navedbe prodaja pod trgovskim nazivom *méliose*.

⁷⁰ – Glej v točkah od 6 do 8 teh sklepnih predlogov navedeno Uredbo št. 1111/77, zlasti člen 9 in Prilogo II k tej uredbi, kakor je bila spremenjena z uredbami št. 1293/79, št. 387/81 in št. 388/81.

⁷¹ – Sklepni predlogi generalnega pravobranilca G. Tesaura, predstavljene 13. decembra 1991 v zadevi Roquette Frères (C-210/90, Recueil, str. I-731, točki 2 in 3).

⁷² – Sodba Roquette Frères z dne 13. februarja 1992 (navedena v opombi 7, točka 3) in sklepnih predlogi generalnega pravobranilca G. Tesaura v tej zadevi (točka 2).

69. Obogatena izoglukoza ima v primerjavi s standardno izoglukozo znatno višji delež fruktoze⁷³ in je s tem tudi znatno slajša. Tak proizvod je družba Roquette Frères glede na svoje navedbe proizvajala v preteklosti in prodajala pod trgovskim nazivom *lévulose*. Za proizvodnjo obogatene izoglukoze se po prvi izomerizaciji v več naknadnih zaporednih postopkih ločujejo molekule fruktoze od molekul glukoze, nato pa so molekule glukoze podvržene ponovni izomerizaciji.⁷⁴ Pri vsakem takem postopku kot vmesni proizvod ponovno nastaja izoglukoza, ki pa kot taka ni namenjena prodaji na trgu, ker se v okviru nadaljnje predelave porabi za proizvodnjo obogatene izoglukoze.

70. Sistem kvot za proizvodnjo izoglukoze ne zajema samo tiste izoglukoze, ki je dejansko namenjena trgu, temveč tudi tisto, ki se uporablja kot vmesni proizvod pri proizvodnji drugega proizvoda, namenjenega prodaji, in na koncu proizvodnega postopka ni več na voljo. Navedeno je Sodišče priznalo s sodbo z dne 13. februarja 1992 v postopku,

ki se je ponovno nanašal na podjetje Roquette Frères.⁷⁵ Poleg tega je pojasnilo, da „se pri vsakem nadaljnjem postopku izomerizacije glukoznega sirupa, ki po prvi izomerizaciji vsebuje vsaj 10 % fruktoze, izražene v suhi snovi, proizvaja izoglukoza, ki jo je treba vračunati v [v Uredbi št. 1785/81] določen sistem kvot, če ti postopki pomenijo zvišanje deleža fruktoze v končnem proizvodu.“⁷⁶

71. Navedeno vračunanje izoglukoze, proizvedene zgolj kot vmesni proizvod, v kvote posameznih proizvajalcev je namenjeno učinkovitemu preprečevanju presežkov na trgu sladkorja. Poleg tega naj bi se tako preprečevalo izkrivljanje konkurence, ne samo med izoglukozo in sladkorjem, temveč tudi med proizvajalci izoglukoze; treba je ohraniti „ravnovesje“, ki ga je želel zakonodajalec Skupnosti doseči med različnimi proizvajalci sladil.⁷⁷ Tako kot veljajo v okviru skupne ureditve trgov za sladkor kvote, ne da bi se pri tem razlikovalo med vmesnimi in končnimi proizvodi, se morajo zaradi tega v smislu enakega obravnavanja brez razlikovanja uporabljati tudi kvote za izoglukozo.⁷⁸

73 – Po navedbah družbe Roquette Frères lahko gre celo za čisto, kristalizirano fruktozo.

74 – Sodba Roquette Frères z dne 13. februarja 1992 (navedena v opombi 7, točka 4) in sklepni predlogi generalnega pravobranilca G. Tesaura v tej zadevi (točka 2). Delno se je kot podlaga za nadaljnje postopke izomerizacije namesto čiste glukoze uporabljala tudi mešanica glukoze in fruktoze; glej točko 5 navedene sodbe.

75 – Sodba Roquette Frères z dne 13. februarja 1992 (navedena v opombi 7, točka 38 in točka 3 izreka).

76 – Sodba Roquette Frères z dne 13. februarja 1992 (navedena v opombi 7, točka 34 in točka 2 izreka).

77 – Sodba Roquette Frères z dne 13. februarja 1992 (navedena v opombi 7, točka 33 v povezavi s točko 25).

78 – Sodba Roquette Frères z dne 13. februarja 1992 (navedena v opombi 7, točka 33 v povezavi s točko 36).

2. Neobstoj očitne napake pri določitvi osnovnih količin izogluchoze v spornih določbah

najprej preizkusiti, ali je bila glede določbe predhodnice storjena očitna napaka in ali je morebitna napaka odločilno vplivala tudi na sprejetje spornih določb v obravnavanem primeru. Če je odgovor pritrdilen, bi se morala ugotoviti njihova neveljavnost.

72. Pri preizkusu veljavnosti spornih določb se nadzor sodišča omejuje na preizkus, ali je zakonodajalec Skupnosti storil očitno napako, oziroma zlorabil svoja pooblastila, oziroma očitno prekoračil meje svoje diskrecijske pravice.⁷⁹ V okviru izvajanja skupne kmetijske politike, med drugim na področju sladkorja, se od njega terjajo presoja kompleksnih gospodarskih okoliščin kot tudi odločitve gospodarske, politične ali socialne narave.⁸⁰ Pri tem izvaja presojo, ki se ne nanaša izključno na vrsto in vsebino določb, ki jih je treba sprejeti, temveč v določeni meri tudi na določitev začetnih datumov.⁸¹

a) Neobstoj očitne napake pri sprejetju določbe predhodnice

73. Zatrjevana napaka pri izračunu s strani Sveta naj bi izvirala iz določbe predhodnice spornih določb in naj bi v nadaljevanju vplivala tudi na sporne določbe. Zato je priporočljivo

74. V določbi predhodnici⁸² spornih določb, ki temelji na Uredbi št. 1293/79, je bilo osnovno merilo za količinsko določitev kvot izogluchoze individualna proizvodnja vsakega proizvajalca v referenčnem obdobju od 1. novembra 1978 do 30. aprila 1979; poleg tega je bilo treba upoštevati tehnične letne proizvodne zmogljivosti posameznih podjetij.⁸³

75. Kot se je pozneje izkazalo, je svoj čas Svet pri določanju osnove za izračun razpolagal samo s podatki iz referenčnega obdobja,

79 – Sodba Roquette Frères proti Svetu (navedena v opombi 5, točka 25) in sodba z dne 6. julija 2000 v zadevi Eridania (C-289/97, Recueil, str. I-5409, točka 49).

80 – V tem smislu sodbi Roquette Frères proti Svetu (navedena v opombi 5, točka 25) in Eridania (navedena v opombi 79, točka 48), nadalje sodbi Sodišča z dne 6. decembra 2005 v združenih zadevah ABNA in drugi (C-453/03, C-11/04, C-12/04 in C-194/04, ZOdl., str. I-10423, točka 69) in z dne 7. septembra 2006 v zadevi Španija proti Svetu (C-310/04, ZOdl., str. I-7285, točka 96).

81 – Sodbi Roquette Frères proti Svetu (navedena v opombi 5, točka 25) in Eridania (navedena v opombi 79, točka 48); glej tudi sodbo Sodišča z dne 25. junija 1997 v zadevi Italija proti Komisiji (C-285/94, Recueil, str. I-3519, točka 23) in sodbo Španija proti Svetu (navedena v opombi 80, točka 121).

82 – Člen 9 Uredbe št. 1111/77 v povezavi s Prilogo II k tej uredbi, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79 in pozneje z uredbama št. 387/81 in št. 388/81.

83 – Sedma uvodna izjava Uredbe št. 1293/79 in člen 9(1) do (3) Uredbe št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79.

ki niso zajemali izoglukeze, ki jo je družba Roquette Frères proizvedla kot čisti vmesni proizvod. Da bi se lahko kljub temu v celoti zajeli proizvodnja in zmogljivosti posameznih proizvajalcev ter da bi se upoštevala smisel in namen sistema kvot, bi se moral v smislu sodbe Roquette Frères z dne 13. februarja 1992⁸⁴ količinsko upoštevati tudi tak vmesni proizvod. V tem smislu je Svet pri določitvi kvot izoglukeze, ki veljajo za družbo Roquette Frères, v Uredbi št. 1293/79 storil napako.

proizvodnji družbe Roquette Frères v referenčnem obdobju podala družba sama. Po eni strani so se pri tem upoštevali podatki, ki jih je družba Roquette Frères navedla sama o svoji proizvodnji zmogljivosti. Po drugi strani so se upoštevala mesečna obvestila Francije o proizvodnji izoglukeze na njenem ozemlju,⁸⁵ ki so temeljila na podatkih podjetja Roquette Frères.

76. Ali je pri tem šlo za očitno napako, je treba ugotavljati ob upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera. Pri tem je treba preizkusiti, ali bi razumen opazovalec že v trenutku sprejetja odločitve Sveta brez težav lahko ugotovil in moral ugotoviti, da je bil izračun proizvodnih količin napačen.

78. V okviru svoje diskrecijske pravice pri določitvi začetnih datumov za načrtovani sistem kvot⁸⁶ se je Svet lahko naslonil na podatke, ki jih je pridobil od zadevnih podjetij.

77. V obravnavanem primeru je pomembno, da je relevantne podatke o zmogljivostih in

79. Ob sprejetju Uredbe št. 1293/79 Svet objektivno tudi ni imel razloga, da bi podvomil o pravilnosti teh podatkov, ker je bilo z vidika dodeljevanja kvot v interesu teh podjetij, da se njihove proizvodne količine in zmogljivosti ne določijo nižje, kot so v resnici.

84 – Sodba, navedena v opombi 7, točka 38 in točka 3 izreka; glej tudi točko 70 teh sklepnih predlogov. V tej zvezi je treba spomniti tudi na ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero razlaga pravila prava Skupnosti, ki jo Sodišče poda pri izvrševanju pristojnosti na podlagi člena 234 EŠ, po potrebi navaja in pojasnjuje pomen in obseg pravila, tako kot ga je treba oziroma bi ga bilo treba razumeti in uporabljati od začetka njegove veljave (glej zlasti sodbe Sodišča z dne 27. marca 1980 v zadevi Denkavit italiana, 61/79, Recueil, str. 1205, točka 16; z dne 13. januarja 2004 v zadevi Kühne & Heitz, C-453/00, Recueil, str. I-837, točka 21; z dne 10. januarja 2006 v zadevi Skov in Bilka, C-402/03, ZOdl., str. I-199, točka 50; in z dne 5. oktobra 2006 v združenih zadevah Nádasdi in drugi, C-290/05 in C-333/05, ZOdl., str. I-10115, točka 62).

85 – Takšna obvestila so morale države članice posredovati na podlagi člena 1 Uredbe Komisije (EGS) št. 1471/77 z dne 30. junija 1977 o obvestilih držav članic, ki se nanašajo na izoglukezo (UL L 162, str. 13).

86 – Glej točko 72 teh sklepnih predlogov in v opombi 81 navedeno sodno prakso.

80. V nasprotju s trditvami družbe Roquette Frères so zadevna podjetja lahko in morala že takrat vedeti, da bi se v njihovih podatkih morala upoštevati ne samo dejansko na trg dana izoglukoza, temveč tudi izoglukoza, proizvedena kot vmesni proizvod. Zadevni predpisi Skupnosti namreč niso razlikovali med izoglukozo, ki se prodaja kot končni proizvod, in izoglukozo kot vmesnim proizvodom, kar bi s stališča proizvajalca opravičevalo, da bi podal količinske podatke samo glede dejansko prodanih končnih proizvodov, ne pa tudi o vmesnih proizvodih.

82. Zaradi navedenih razlogov lahko sklenem, da Svet ob sprejetju določbe predhodnice spornih določb ni storil očitne napake, ko se je pri izračunu kvot naslonil na podatke družbe Roquette Frères o njenih zmogljivostih in proizvodnih količinah v sektorju izoglukoze.

b) Neodločilni vpliv na sporne določbe

81. Tako takrat kot tudi danes bistvena navezna okoliščina določb Skupnosti glede omejevanja količin izoglukoze na skupnem trgu ni bila prodana, temveč dejansko proizvedena količina izoglukoze na skupnem trgu. Tako se je na primer že pred uvedbo sistema kvot za izoglukozo sistem dajatev iz člena 9 Uredbe št. 1111/77⁸⁷ opiral na proizvodnjo, in ne na prodajo izoglukoze. Tudi obvestila, ki jih morajo v okviru člena 1 Uredbe št. 1471/77 države članice poslati Komisiji, so se vselej nanašala na količine, proizvedene v posameznem mesecu.

83. Četudi bi izhajali iz tega, da je vsebovala določba predhodnica očitno napako, bi bilo treba preizkusiti, ali je takšna napaka odločilno vplivala tudi na v nadaljevanju sprejete sporne določbe. V tej zvezi je treba upoštevati to.

84. Sicer drži, da so osnovne količine izoglukoze, ki veljajo od 1. julija 1981 za matično Francijo, še več let ustrezale kvotam, ki so bile za dve predhodni dvanajstmesečni obdobji neposredno dodeljene družbi Roquette Frères. Drugače kot v obdobju pred 1. julijem

⁸⁷ – Uredba št. 1111/77 v prvotni različici.

1981 v Uredbi št. 1785/81 in vseh drugih spornih določbah proizvodnja izoglukoze konkretnih podjetij ni bila več izrecno podlaga za izračun osnovnih količin izoglukoze, dodeljenih posameznim državam članicam.⁸⁸

razlogi, da bi moral Svet pri sprejetju Uredbe št. 1785/81 izključno ali vsaj odločilno upoštevati konkretno proizvodnjo izoglukoze posameznih podjetij v prejšnjih obdobjih.

85. Z izjemo preambule Uredbe št. 1785/81 je zakonodajalec Skupnosti sicer ob uvedbi nove, od 1. julija 1981 veljavne skupne ureditve trgov za sladkor ponovno ravnal pod vplivom strukturalnih presežkov, ki so se ugotovili v Skupnosti na področju sladil.⁸⁹ Sistem kvot za proizvodnjo sladkorja in izoglukoze naj bi bil uveden izrecno s ciljem, da se med drugim upošteva najnovejši razvoj proizvodnje.⁹⁰

87. Že glede prve sporne določbe, člen 24(2) Uredbe št. 1785/81, tako ni mogoče nedvoumno ugotoviti, da je morebitna napaka pri presoji Sveta ob sprejetju določb predhodnic odločilno vplivala na določitev osnovnih količin izoglukoze.

86. Vse navedeno je v prid temu, da je na presojo Sveta pri določitvi osnovnih količin izoglukoze, ki veljajo od 1. julija 1981, vplivala vrsta dejavnikov. Tako niso podani zadostni

88. To zlasti velja za sporne določbe v poznejših uredbah. Po eni strani je namreč ob njihovem sprejetju minilo že 20 let⁹¹ od določbe predhodnice. Po drugi strani je Skupnost v tem obdobju sprejela mednarodne obveznosti,⁹² ki so lahko bile pomembne že pri določanju osnovnih količin izoglukoze v Uredbi št. 2038/1999⁹³ in so to v nadaljevanju tudi nesporno bile.

88 – V določbi predhodnici je bilo to še podano; glej člen 9(1) do (3) Uredbe št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79, in sedmo uvodno izjavo Uredbe št. 1293/79.

89 – Druga uvodna izjava Uredbe št. 1785/81.

90 – Enajsta uvodna izjava Uredbe št. 1785/81.

91 – Uredba št. 1293/79 je bila sprejeta 25. junija 1979, Uredba št. 2038/1999 pa 13. septembra 1999.

92 – Mišljen je Sporazum o kmetijstvu, naveden v opombi 25.

93 – Glej tudi 13. in 16. uvodno izjavo Uredbe št. 2038/1999.

89. Ob upoštevanju navedenega niso podani zadostni razlogi, iz katerih bi izhajalo, da je morebitna napaka pri presoji Sveta v preteklosti odločilno vplivala na sporne določbe. Tako tudi ni razloga za ugotovitev neveljavnosti teh določb.

Pri obravnavi drugega zastavljenega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003 v zvezi z določitvijo osnovnih količin za proizvodnjo izogluke za matično Francijo.

3. Vmesni predlog

90. Tako je treba na drugo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti:

VI – Predlog

91. Na podlagi predhodnih stališč Sodišču predlagam, naj na vprašanje Cour administrative d'appel Douai odgovori:

1. Société Roquette Frères ni imela nedvomno procesnega upravičenja, da bi na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES pred sodišči Skupnosti vložila tožbo za razglasitev ničnosti člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe št. 2038/1999,

člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003.

2. Pri obravnavi drugega zastavljenega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003 v zvezi z določitvijo osnovnih količin za proizvodnjo izoglukoze za matično Francijo.